5 BANI
Marți, 30 Septembrie

EDIȚIE SPECIALA

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

5 BANI
Marți, 30 Septembrie

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.- | STRĂINĂTATE: 3 luni Lei 10.- / 6 luni 20.- / Un an 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani
Idem pag. IV „ 40
Inserții și reclame 3,50 linia
Anunțuri sau informațiuni mortuare după mărime deia 60-150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu, 11

Testamentul Regelui Carol

— TEXTUL IN EXTENSO ȘI UN CODICIL —

TESTAMENTUL MEU

scris și iscălit de propria mea mână la 14/26 Februarie 1899 IN CAPITALA MEA BUCUREȘTI

Testamentul meu scris de mine în luna lui Februarie 1899 pentru a fi publicat prin Monitor, după moartea mea, cu rugăminte ca ultima mea voință și dorință să fie urmată tocmai cum le-am descris aci de propria mea mână, fiind încă voinic și sănătos.

Având aproape 60 ani, privesc ca o datorie, ca să mă hotărăsc a lua cele din urmă dispoziții. Alcătuind acest testament, gândesc înainte de toate la iubitul meu popor, pentru care inima mea a bătut neîncetat și care a avut deplină încredere în mine. Viața mea era așa strâns legată de această de Dumnezeu binecuvântată Țară că doresc să îi las, și după moartea mea, dovezi vădite de adâncă simpatie și de viul interes, pe care le-am avut pentru dânsa.

Zi și noapte m'am gândit la fericirea României, care a ajuns să ocupe acuma o poziție vrednică între Statele europene, m'am silit ca simțimântul religios să fie ridicat și desvoltat în toate straturile societății și ca fiecare să împlinească datoria sa, având ca țintă numai interesele Statului.

Cu toate greutățile pe cari le-am întâlnit, cu toate bănuelile cari s'au ridicat, mai ales la începutul Domniei mele în contra mea, expunându-mă la atacurile cele mai violente, am pășit, fără frică și fără șovăire, înainte pe calea dreaptă, având nemărginită încredere în D-zeu și în bunul simț al credinciosului meu popor. Înconjurat și sprijinit de fruntașii Țării pentru cari am avut totdeauna o adâncă recunoștință și o vie afecțiune, am reușit să ridic, la gurile Dunării, și pe Marea Neagră un Stat înzestrat cu o bună armată și cu toate mijloacele spre a putea menține frumoasa sa poziție și realiza odată înaltele sale aspirațiuni.

Succesorul meu la tron primește o moștenire de care el va fi mândru și pe care el o va cârmui, am toată speranța, în spiritul meu, călăuzit fiind de deviza :

„Tot pentru Țară
Nimic pentru mine"

Mulțumesc din suflet tuturor, cari au lucrat cu mine și cari m'au servit cu credință, iert acelora cari au scris și au vorbit în contra mea, căutând a mă calomnia sau a arunca îndoeli asupra bunelor mele intenții. Trimițând tuturor o ultimă salutare plină de dragoste, rog ca și generațiile viitoare să-și amintească, din când în când, de acela care s'a închinat cu tot sufletul iubitului său popor, în mijlocul cărui el s'a găsit așa de fericit. Pronia cerească a voit ca să sfârșesc bogata mea viață, am trăit și mor cu deviza mea, care strălucește în armele României:

„Nihil sine Deo !"

Doresc a fi îmbrăcat în uniforma de general (mică ținută, cum am purtat-o în toate zilele), cu decorațiile de război și numai Steaua României și Crucea de Hohenzollern pe piept. Am rămas credincios religiunii mele, însă am avut și o deosebită dragoste pentru biserica răsăriteană, în care scumpa mea fiică Maria era botezată. Binecuvântarea corpului meu se va face de un preot catolic, însă doresc ca clerul amândoror biserici să facă rugăciuni la sicriul meu, care trebuie să fie foarte simplu. Corpul meu va fi expus în sala Tronului, înconjurat de flori și de verdeață. Rog foarte mult să nu fie cunune, afară de câteva de flori naturale, și aceasta numai cât înmormântarea mea va fi în lunile florilor, altmintrelea vor fi numai ramuri de brad. Coroana de oțel, făurită dintr'un tun luat pe câmpul de luptă și stropit cu sângele vitejilor mei ostași, trebuie să fie depusă lângă mine, purtată până la cel din urmă locaș al meu și readusă atunci la palat. Sicriul meu, închis, va fi pus pe afetul unui tun biruit (dacă se poate) la Plevna și tras de 6 cai din grajdurile mele, fără văluri negre.

Toate steagurile, cari au fâlfâit pe câmpiile de bătae, vor fi purtate înaintea și în urma sicriului meu, ca semn, că scumpa mea armată a jurat credința steagului său și șefului său suprem„ care, prin voința lui Dumnezeu nu mai este în mijlocul credincioșilor săi ostași. Tunurile vor bubui din toate forturile din București, Focșani și Galați, ridicate de mine ca un scut puternic al vetrei strămoșești în timpuri de grele încercări, de care Cerul să păzească Țara.

Trimit armatei mele, pe care am îngrijit-o cu dragoste și căreĭ i-am închinat toată inima, cea din urmă salutare, rugând-o a-mĭ păstra o amintire caldă.

+ REGELE CAROL I

Doresc ca corpul meu să fie îngropat lângă biserica Curței de Argeș„ recălditâ de mine, și care poate deveni mormântul dinastiei române; însă când Capitala Regatului va cere ca cenușele mele să rămână în mijlocul iubiților meĭ Bucureșteni, atunci înmormântarea la Curtea-de-Argeș va fi provizorie, până ce se va clădi un Mausoleu pe o înălțime împrejurul orașului, unde se poate deschide un bulevard (mă gândesc la înălțimea, înainte de biserica Cărămidarĭ, unde se găsește astăzi un pavilion al institutului geografic militar).

Recomand pe Regina Elisabeta poporului meu, sigur fiind, că toți Românii vor înconjura cu dragoste și credință pe prea iubita mea soție. Am hotărît ca Regina Elisabeta să se folosească, cît ea va trăi, de toate veniturile moșiilor mele „Broșteni, Sinaia-Predeal și Monastirea, care dau împreună o sumă de patru sute mii lei cel puțin; în cazul că veniturile vor scade sub suma aci indicată, atunci succesorul meu va complecta ce lipsește. Sper că apartamentele din palatul regal dela București, ocupate astăzi de Regina, vor rămâne la dispoziția sa. Castelul Peleș îl hotărăsc ca reședință de vară pentru mult iubita mea soție. Întreținerea acestei reședințe este în sarcina succesorului meu, căruia las moștenire Castelul împreună cu întreaga moșie „Sinaia-Predeal" cu toate clădirile și stabilimentele. Moșia mea Broșteni din județul Suceava revine asemenea viitorului Rege al României din casa de Hohenzolern. Moșia mea Monastirea din județul Ilfov va deveni proprietatea strănepotului și finului meu, Principele Carol al României, din ziua majorității sale ; din veniturile acestei moșii însă, nu se poate dispune înainte de moartea Reginei Elisabeta. Moșia mea Slobozia-Zorleni din județul Tutova, cumpărată din moștenirea mea părintească, am destinat-o printr'un act deosebit, 1) iubitului meu nepot, Principele Carol de Hohenzollern; — orfelinatul agricol „Ferdinand" va rămâne neatins pe moșie și întreținut de viitorul Rege al României.

Casele și terenurile mele împrejurul Palatului Capitalei trec în posesiunea viitorului Rege al României.

Galeria mea de tablouri, tocmai cum este descrisă în catalogul ilustrat al bibliotecaruluĭ meu Bachelin, va rămîne pentru totdeauna și deaîntregul în țară, ca proprietate a Coroanei României.

Succesorul meu (Principele Ferdinand al Romîniei) va plăti din economiile mele un milion de lei ca dar din partea mea Reginei Elisabeta, care poate dispune de această sumă, cum ea va voi. Dărueso asemenea șase sute mii lei nepoatei mele, Principesei Maria a României, rugând totdeodată ca viitoarea Regină să combată luxul, care aduce, prin cheltueli nemăsurate, atâtea nenorociri în familie.

Hotărăsc ca zestre pentru strănepoata mea Principesa Elisabeta a României opt sute mii lei, această sumă va fi depusă în fondurile Statului român la Casa de Depuneri din București și nu poate fi atinsă (nici chiar dobânzile) până la căsătoria sau la vârsta de 21 ani ai tinereĭ Principese.

Prin o bună gospodărie și o severă rânduială în cheltueli fără a micșora numeroasele ajutoare, cerute din toate părțile, averea mea a crescut din an în an, veniturile Domeniului Coroanei aŭ contribuit, mai ales, la această creștere, mulțumită unei administrații foarte bune și prevăzătoare a d-ui Kalenderu, care s'a închinat, cu un devotament nemărginit la această instituțiune, devenită așa de folositoare pentru Țara întreagă; asemenea credinciosul meu secretar L. Basset, a condus trebile mele cu atâta circumspecție, că pot dispune astăzi de sume însemnate în folosul scumpeĭ mele Românii și pentru binefaceri.

Am hotărît dar o sumă de două-spre-zece milioane lei pentru diferite așezăminte, noi fondațiuni și ajutoare, în fondurile Statului și publice, în acțiuni sau bani; această sumă va fi distribuită pecum urmează:

1) la Academia Română șease sute mii lei ca capital pentru publicațiuni.

2) la Fundațiunea mea universitară pentru sporirea capitalului șase sute mii lei.

3) la orfelinatul „Ferdinand" din Zorleni, lângă Bârlad, pentru sporirea capitalului cinci sute mii lei.

4) Pentru întemeerea unui internat de fete de ofițeri din armata mea, ca un institut de educațiune cu un învățământ practic (ca Augusta-Stift la Charlottenburg) la Craiova, două milioane.

5) Pentru întemeerea unei școli industriale la București (organizarea sa aproape ca aceea de la Münich) treĭ milioane lei.

Suma de cinci milioane (pentru No. 4 și 5) vă fi depusă în fondurile Statului la Casa de Depuneri ; dobânzile vor fi întrebuințate numaĭ la sporirea capitaluluĭ până la deschiderea acestor două așezăminte ; 1/5 din capital este pentru clădire, 2/5 pentru întreținerea lor. Dobânda banilor în timpul clădireĭ va fi plătită de succesorul meu și terenurile pe cari se vor ridica aceste două institute rog, foarte mult, a le da fără plată.

6) La societatea de binefacere „Elisabeta" pentru sporirea capitaluluĭ patru sute mii lei.

7) La soc. geografică, fondată de mine, treĭ sute mii lei, ca capital.

8) Pentru surorile de caritate, fondate de Regina Elisabeta, treĭ sute mii lei ca capital.

9) Pentru întemeierea unui fond spre a veni în ajutor ofițerilor, cari sunt în strâmtoare, un milion lei ca capital, depus în rentă română la Casa de depuneri; se poate da ofițerilor din armata mea din capital împrumuturi până la 5000 lei cu patru la sută, insă această sumă trebue să fie înapoiată treptat după 4 saŭ 5 ani.

10) Pentru întemeierea unui fond ca ajutor pentru studenții săraci cinci sute mii lei, capital depus în fonduri de stat la Casa de depuneri : în fiecare an dobânzile acestui capital vor fi împărțite între 50 studenți săraci.

11) Pentru burse în străinătate spre a pregăti pe tineri pentru școala industrială ca profesori, cinci sute mii lei. ca capital.

12) Pentru Biserica Națională șase sute mii lei ca capital, dobânzile vor fi întrebuințate ca ajutor pentru biserici sărace, în reparație saŭ începute și cari nu pot fi isprăvite din cauza lipseĭ de mijloace.

13) Pentru cantinele școlare capital treĭ sute mii lei.

14) Pentru distribuirea la diferite societăți de binefacere și de încurajare, recunoscute ca persoane juridice, cinci sute mii lei.

15) Pentru sporirea capitaluluĭ la Casa de ajutor, înființată de mine, în amintirea a 25-a aniversare a căsătoriei mele 1894, pentru muncitorii rurali în anîi de secetă, patru sute mii lei.

16) Pentru biserica catolică din România, patru sute mii lei.

17) Pentru biserica protestantă din București, una sută mii lei.

Distribuirea acestor douăsprezece milioane va fi începută numaĭ un an după moartea mea, astfel ca toate dobânzile acestei sume (aproape cinci sute mii lei) să rămână disponibile.

Hotărăsc ca aceștĭ banĭ să fie întrebuințați în modul următor :

Întregul personal superior și inferior al Curței Regale, al Casei și Administrației mele, va primi lefile cum sunt prevăzute pentru dânsul în budgetul meu, încă un an întreg după moartea mea adică 12 luni ; suma acestor lefi se urcă aproape la 240.000 lei, restul va fi distribuit astfel, ca pomană pentru săraci :

la București, cincizeci mii lei — la Iași treizeci mii lei — la Craiova, douăzeci mii lei — la Galați, zece mii lei — la Brăila, zece mii lei — la Ploești, zece mii lei — la Botoșani zece mii lei — la Bârlad, zece mii lei — la Focșani, opt mii lei — la Pitești opt mii lei ; pentru fiecare din celelalte orașe, capitale de județe cinci mii lei.

Dacă milostivirea lui Dumnezeu îmĭ va dărui încă câțiva ani, am dorința a prevede, în codicile, alte legate în folosul Țăreĭ, stăruesc însă ca acest testament scris de propria mea mână, care conține tot ce doresc astăzi în anul 1899 să fie urmat și executat întocmaĭ cum l'am alcătuit.

Înălțând rugăciuni fierbinți către a Tot-Puternicul ca să ocrotească dea pururea România și să răspândească toate harurile asupra scumpului meŭ popor, mă închin cu smerenie înaintea voinței lui Dumnezeŭ și iscălesc ca din urmă hotărâre a mea ; în numele Tatălui și al Fiiului și al Sfântului Duh — Amin.

Făcut în București la 14/26 Februarie 1899.

Am scris și iscălit de propria mea mână acest testament pe două cole formând opt pagini legate cu un fir roșu și am pus sigiliul meŭ.

14/26 Februarie 1899 **CAROL**

CODICIL LA Testamentul meŭ

din 14/26 Februarie scris și iscălit de propria mea mână în Decembrie 1911

Hotărăsc încă din aversa mea să fie depus un capital de un milion lei în bani saŭ în renta statuluĭ (cu minimum patru la sută) pentru strănepotul meŭ, Principele Nicolae al României, care se va bucura de dobânda acestuĭ capital din ziua majorității sale.

Asemenea strănepoatele mele Principesele Maria și Iliana a României vor primi fiecare cinci sute de mii lei în bani saŭ în rentă de stat (cu minimum 4 la sută) a căror dobândă va fi plătită în ziua majorității lor, sau când ele se vor căsători.

Strănepoții meĭ Principele Moștenitor și fratele lui Principele Francisc Iosif de Hohenzollern vor primi fiecare ca dar suma de treĭ sute mii lei. Asemenea toate rudele mele (cumnate, nepoate, strănepoate, strănepoți) vor primi fiecare un dar, care trebue să aibă cel puțin un preț de opt sute până la o mie lei.

Doresc, ca toate persoanele cari m'aŭ servit în timpul Domnieĭ mele, ca miniștrii, adjutanții regali, funcționarii ai Casei regale și princiare, dame de onoare, etc., să primească fiecare un dar, consistând în un obiect de artă, un tablou, o miniatură, un ac, un ceasornic, un inel, etc. Cele din urmă obiecte vor fi luate din cutiile mele, cari conțin bijuterii destinate ca daruri.

Fondul de treĭ sute mii lei, care l-am destinat în anul acesta pentru Universitatea dela Iași, va fi sporit încă cu un capital de treĭ sute mii lei și întrebuințat pentru un cămin studențesc. În caz că nu s'a cumpărat o casă pentru studenți, atunci o sută mii lei va fi luată pentru îndeplinirea acestuĭ scop. Dobânda de la două sute mii lei va fi pentru întreținerea acesteĭ case.

Colecțiunea mea de arme din Castelul Peleș va rămâne în întregul său acolo ca proprietate a Coroaneĭ României. Această colecțiune are un catalog detaĭlat.

Moșia mea „Umkirch" situată în Marele Ducat de Baden va primi un capital, ca fond, de treĭ sute mii lei care să dea un venit de cel puțin douăsprezece mii lei pe an. Acest venit este destinat jumătate pentru binefaceri în folosul statului și jumătate pentru îmbunătățirea acesteĭ moșii și a clădirilor sale. Se poate lua o sumă de aproape mii lei pentru aducerea apeĭ în Castel și în sat; suma aceasta va fi amortizată, luând de fiecare jumătate treĭ mii de lei pe an, adică de binefacere și de îmbunătățire și întreținerea Castelului (șase mii lei).

Acest fond, care va purta numele meŭ, va fi administrat de un comitet, compus de administratorul moșieĭ, de preot și de primar. El va hotărî întrebuințarea venitului acestuĭ capital.

Dacă iubita mea soție, Regina Elisabeta, este încă în viață, ea va primi o sumă de două mii de lei spre a dispune, cum va crede, de acești banĭ (poate că ea va dori a întrebuința din această sumă, o sută mii lei pentru îmbunătățirea casei sale „Segenhaus" lângă Neu-Wied).

Asemenea ea va dori să facă legate și donațiuni la diferite fundațiuni înființate de Regina.

Strănepoata mea, Principesa Elisabeta a României va primi încă două sute mii lei capital, astfel zestrea, care am prevăzut-o în testamentul meŭ din 14/26 Februarie 1899, pentru Principesă, va fi de un milion lei. Venitul acestuĭ capital trebue să fie cel puțin patru și jumătate la sută.

Iubita mea nepoată Principesa Maria a României va primi șase sute mii lei, sumă de care eu poate dispune cum va crede.

Toată averea mea în banĭ, acțiuni, obligații, fonduri de stat după plata tuturor legatelor, va rămâne iubitului meŭ nepot, Principele Ferdinand al României, sumă care, doresc, să fie păstrată ca capital.

Domnul Basset, secretarul meŭ, va primi o pensiune de o mie lei pe lună, care va fi plătită chiar dacă el va urma serviciul său lângă moștenitorul meŭ. Ca un semn al mulțumireĭ mele pentru serviciile sale, el va primi un legat de o sută mii lei, dacă el va fi încă în viață. Văduva lui va primi o pensie de șase mii lei pe an. Fiii doctorului Kremnitz vor primi fiecare patruzeci mii lei ca dar și vor da din această sumă patru mii lei mameĭ lor, a căreĭ pensiune de douăsprezece mii lei, dați până acum, va fi plătită până la moartea sa.

Scris și iscălit de propria mea mână.

București, 14/27 Decembrie 1911 (ss) CAROL

1) Depus la Sigmaringhen.